

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

26 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte	Nadejda TOMA
Judecători	Liliana CATAN
	Iurie DIACONU
	Ion GUZUN
	Victor BOICO

a judecat, fără citarea părților la proces, recursul ordinar împotriva sentinței Judecătorei Căușeni, sediul Ștefan Vodă din 17 iunie 2020 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 septembrie 2020, declarat de inculpatul

FLOREA Nicolae **Xxxxxx**, *născut la xx xxx xxxx, originar și locuitor al or. Xxxxx Xxxx, str. xx xxxxx nr. xx, ap. xx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 21.05.2019 – 17.06.2020;

Instanța de apel: 04.07.2020 – 22.09.2020;

Instanța de recurs: 09.02.2021 – 26.04.2021.

Asupra recursului ordinar menționat, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Căușeni, sediul Ștefan Vodă din 17 iunie 2020, *cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală*, Florea Nicolae a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 4 luni, fără amendă, cu includerea în termenul de pedeapsă a timpului aflării în arest preventiv de la 12 octombrie 2015 până la 18 februarie 2016 și de la 17 martie 2016 până la 10 noiembrie 2016.

În baza art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicată inculpatului pe un *termen de probă* de 2 ani.

Corpul delict „Samsung GT I9000” a fost lăsat în continuare proprietarului Grigoriev Pavel.

2. Instanța de fond a constatat că, **Florea Nicolae**, la 07 iulie 2013 în jurul orei 06:00, aflându-se pe teritoriul barului „SKY ZONE” din or. Ștefan Vodă, urmând scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, împreună și prin înțelegere prealabilă cu o altă persoană, prin aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, l-au deposedat pe Grigoriev Pavel, care se afla pe teritoriul barului, de telefonul mobil de model „SAMSUNG GT-I9000”, la prețul de 3000 lei și de 600 lei, cauzându-i pătimitului un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 3600 lei.

În drept, acțiunile inculpatului au fost calificate în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal ca jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Nefiind de acord cu sentința, inculpatul Florea Nicolae a contestat-o cu apel, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, de altă categorie – sub formă de amendă în mărime de 1200 unități convenționale, iar conform art. 88 alin. (5) Cod penal, să fie liberat de executarea pedepsei penale, în legătură cu aflarea sa în arest preventiv de la 12 octombrie 2015 până la 18 februarie 2016 și de la 17 martie 2016 până la 10 noiembrie 2016.

În motivarea apelului a invocat că:

- instanța de fond nu a reținut circumstanța excepțională – săvârșirea infracțiunii de către persoana care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 de ani, or, la data de 07 iulie 2013, nu avea împlinită vârsta de 21 ani;

- la stabilirea pedepsei, instanța de fond trebuia să aplice prevederile art. 79 alin. (1) Cod penal și să-i numească o pedeapsă mai blândă, de altă categorie, ori, scopul pedepsei poate fi atins, în cazul său, și fără izolarea de societate, prin aplicarea unei pedepse mai blânde de altă categorie, sub formă de amendă în mărime de 1200 unități convenționale, iar conform art. 88 alin. (5) Cod penal, în legătură cu aflarea sa în arest preventiv, urmează să fie liberat complet de executarea pedepsei;

- conform prevederilor art. 227 alin. (2), 535 Cod de procedură penală, art. 11 lit. c), d) din Legea nr. 371/2006 și art. 24 din Convenția europeană de extrădare din 13.12.1957, cheltuielile suportate pentru extrădare în sumă totală de 20 563,72 lei, urmează a fi puse în sarcina statului.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 22 septembrie 2020, apelul inculpatului a fost respins ca nefondat și menținută sentința fără modificări.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că, instanța de fond la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile legale și în conformitate cu art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Referitor la pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel, verificând legalitatea ei, a constatat că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 34, 61, 75, 76 - 78 Cod penal și respectând prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod procedură penală, i-a stabilit o pedeapsă echitabilă pentru infracțiunile săvârșite, deoarece a ținut cont de gravitatea infracțiunii care se clasifică ca infracțiune gravă, săvârșită cu intenție, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat.

Astfel, din cuprinsul sentinței, rezultă că instanța de fond a indicat circumstanțe care ar constata cu certitudine că corectarea inculpatului este posibilă și fără izolarea lui de societate, enumerând căința sinceră cât și lipsa circumstanțelor agravante.

Vis-à-vis de personalitatea inculpatului, instanța de apel a reținut că, anterior a fost judecat, dar antecedente penale nu are; nu se află la evidența medicului psihiatru, la locul de trai se caracterizează negativ, ca o persoană predispusă comiterii infracțiunilor, judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în conformitate și cu respectarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, iar inculpatul potrivit alin. (8) al aceleiași norme a beneficiat de reducerea limitelor de pedeapsă.

Sancțiunea art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal în redacția Legii la momentul comiterii infracțiunii, prevedea pedeapsa cu închisoare de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 500 la 1000 unități convenționale, iar sancțiunea art. 187 alin. (2) alin. (2) lit. b), e), f) Cod Penal în redacția Legii la momentul examinării cauzei se sancționează cu închisoare de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale.

Reieșind din cele menționate și ținând cont de faptul că prezenta cauză a fost examinată în procedură simplificată, instanța de apel a notat că pedeapsa de 3 ani și 4 luni, stabilită inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, se încadrează în limitele normei penale date, care a fost redusă cu o treime.

Colegiul a menționat că, circumstanțele în care a fost comisă infracțiunea incriminată inculpatului, pun în vizorul Colegiului penal corectitudinea aplicării unei pedepse non privative de libertate. Aceasta deoarece inculpatul a comis cu intenție o infracțiune care conform prevederilor art. 16 alin. (4) Cod penal, face parte din categoria celor grave, care atentează la patrimoniul persoanei, a

recuperat prejudiciul cauzat, partea vătămată neavând pretenții, circumstanțe, care nu puteau fi neglijate de instanța de fond la constatarea oportunității suspendării executării pedepsei.

Cu referire la argumentele apelantului precum că în privința sa urmau a fi aplicate prevederile art. 79 Cod penal, deoarece a comis infracțiunea neavând împlinită vârsta de 21 de ani și urma a-i fi aplicată o pedeapsă mai blândă sau una de altă categorie, Colegiul penal a reținut că, potrivit art. 79 alin. (1) Cod penal, săvârșirea infracțiunii de către persoanele care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani *poate* fi apreciată de către instanța de judecată drept circumstanță excepțională, însă instanța nu este obligată să o aplice.

Astfel, instanța de apel a conchis asupra respingerii argumentelor invocate de către apelant ca fiind nefondate or, aplicarea unei sancțiuni mai blânde sub formă de amendă nu va fi în concordanță cu scopul legal al pedepsei penale.

Colegiul penal a menționat că pedeapsa stabilită inculpatului a fost motivată, individualizată și aplicată acestuia în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Cu referire la argumentul apelantului precum că cheltuielile legate de extrădarea inculpatului Florea Nicolae în sumă de 20 563,72 lei, urmează a fi puse în sarcina statului, Colegiul Penal l-a considerat ca fiind neîntemeiat, or, conform art. 227 alin. (2) pct. 5) și alin. (3), 535 Cod de procedură penală, art. 11 alin. (1), 82 alin. (1) din Legea 371-XVI din 01.12.2006, în vigoare din 02.02.2007, cu privire la asistență juridică internațională în materie penală, art. 24 alin. (1) din Convenția europeană de extrădare din 13.12.1957, în vigoare din 31.12.1997, cheltuielile de extrădare sunt catalogate ca judiciare, fiind suportate de Republica Moldova prin bugetele autorităților și instituțiilor implicate.

Astfel, Colegiul penal a conchis că, cheltuielile judiciare suportate în legătură cu extrădarea inculpatului în sumă de 20 563,72 lei just au fost încasate de la inculpat, având în vedere că acesta s-a eschivat de la urmărirea penală, părăsind teritoriul Republicii Moldova cu scopul de a evita răspunderea penală, săvârșind astfel un abuz procesual, punând statul în situația de a suporta cheltuieli pentru căutarea internațională, reținerea și extrădarea lui, corect ținând cont de particularitățile cazului dat.

Mai mult ca atât, de către inculpatul Florea Nicolae la data de 28 iunie 2018, până la emiterea sentinței instanței de fond din 17 iunie 2020, a fost achitată în beneficiul statului suma de 20 563,72 lei (*f.d. 214*) și, astfel, invocarea acestei chestiuni în cererea de apel este lipsită de orice temei legal.

5. Împotriva deciziei instanței de apel, inculpatul Florea Nicolae declară recurs ordinar, prin care, invocând prevederile pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de

procedură penală, solicită casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, de altă categorie – sub formă de amendă în mărime de 1200 unități convenționale, iar conform art. 88 alin. (5) Cod penal, să fie liberat de executarea pedepsei penale, în legătură cu aflarea sa în arest preventiv de la 12 octombrie 2015 până la 18 februarie 2016 și de la 17 martie 2016 până la 10 noiembrie 2016.

În motivarea recursul menționează că:

- instanța de fond nu reținut circumstanța excepțională – săvârșirea infracțiunii de către persoana care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 de ani, or, la data de 07.07.2013, nu avea împlinită vârsta de 21 ani;

- la stabilirea pedepsei, instanța de fond trebuia să aplice prevederile art. 79 alin. (1) Cod penal și să-i aplice o pedeapsă mai blândă, de altă categorie;

- scopul pedepsei poate fi atins în cazul său și fără izolarea de societate, prin aplicarea unei pedepse mai blânde de altă categorie, sub formă de amendă în mărime de 1200 unități convenționale, iar conform art. 88 alin. (5) Cod penal, în legătură cu aflarea sa în arest preventiv, urmează a fi liberat complet de executarea pedepsei;

- conform prevederilor art. 227 alin. (2), 535 Cod de procedură penală, art. 11 lit. c), d) din Legea nr. 371/2006 și art. 24 din Convenția europeană de extrădare din 13.12.1957, cheltuielile suportate pentru extrădare în sumă totală de 20 563,72 lei, urmează a fi puse în sarcina statului.

5.1. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, referință nu a fost depusă.

6. Judecând recursul în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal consideră că recursul declarat de inculpat urmează a fi admis, inclusiv și în baza temeiurilor neinvocate, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.*

Astfel, potrivit recursului ordinar declarat de inculpat, acesta invocă drept temei de casare a hotărârilor judecătorești art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, argumentând că este de acord cu încadrarea juridică a faptelor comise, dar nu este de acord cu pedeapsa aplicată, apreciind-o drept una prea aspră, la numirea cărei instanțele nu au ținut cont de prevederile art. 79 și 88 alin. (5) Cod penal, nu au respectat criteriile generale de individualizare a acesteia, ceea ce este contrar scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale.

Conform art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, *hotărârile*

instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs conchide că, motivele invocate de recurent referitor la individualizarea pedepsei, sunt întemeiate.

Verificând legalitatea hotărârilor atacate pe baza materialelor cauzei, Colegiul penal consideră că vinovăția inculpatului Florea Nicolae în săvârșirea infracțiunii imputate este pe deplin stabilită, iar calificarea acțiunilor acestuia este corectă și corespunde circumstanțelor de fapt ale cauzei, însă la aplicarea măsurii de pedeapsă, de către prima instanță nu au fost luate în considerație prevederile art. 61, 70, 75 alin. (1) Cod penal. Conform acestor prevederi, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.

Astfel, Colegiul reține că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă, echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată. În același rând, după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal în special, a prevederilor art. 90 Cod penal.

Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, natura și gravitatea rezultatului produs or a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit, conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

Criteriile generale de individualizare a pedepsei pot fi definite ca fiind acele reguli, principii, prevăzute în Codul penal, de care instanța de judecată trebuie să țină cont la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia. Colegiul penal conchide că atât prima instanță, cât și instanța de apel, la individualizarea pedepsei inculpatului Florea Nicolae, nu a ținut cont în măsură deplină de principiile generale de individualizare a pedepsei, ce au fost enumerate mai sus.

Colegiul atestă că, în cauză se constată încălcarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală și art. 70 alin. (3¹) Cod penal, care stipulează că, *inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de*

lege în cazul pedepsei cu închisoare [...]. La aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime. În cazul în care instanța, ținând cont de personalitatea infractorului, ajunge la concluzia că doar prin aplicarea pedepsei în limitele generale se va atinge scopul pedepsei penale, aceasta poate dispune o pedeapsă în limitele prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită. Necesitatea aplicării pedepsei în limitele generale urmează a fi argumentată de către instanța de judecată.

În speță, Florea Nicolae a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, sancțiunea căruia prevede pedeapsa de la 5 la 7 ani închisoare.

Conform materialelor cauzei penale, inculpatul Florea Nicolae a recunoscut vina, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată. Din aceste considerente, în raport cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, limita minimă a pedepsei închisorii urma a fi redusă cu o treime din termenul de 5 ani, constituind 3 ani și 4 luni, iar limita maximă a pedepsei închisorii urma a fi calculată din termenul de 7 ani, redus cu o treime, constituind 4 ani și 6 luni.

În temeiul art. 70 alin. (3¹) Cod penal, limita maximă de 4 ani și 6 luni închisoare, urma a fi redusă cu încă o treime. Astfel, pedeapsa maximă pentru inculpatul Florea Nicolae nu putea depăși 3 ani închisoare.

Din conținutul sentinței, rezultă că, pentru fapta comisă, inculpatului Florea Nicolae i-a fost stabilită pedeapsa de 3 ani și 4 luni închisoare, hotărâre menținută de instanța de apel.

În asemenea împrejurări, Colegiul penal conchide că, de către instanțele inferioare în privința lui Florea Nicolae s-a aplicat o pedeapsă care nu corespunde cerințelor legii, prin ce s-a comis eroarea de drept, prevăzută la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală care urmează a fi corectată de către instanța de recurs, deoarece în cazul în care instanțele ar fi considerat că în privința inculpatului Florea Nicolae era necesară numirea pedepsei în limitele generale, adică fără aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3¹) Cod penal, urmau să argumenteze această soluție. Însă, din conținutul hotărârilor contestate, instanța de recurs reține că o motivare în sensul vizat lipsește cu desăvârșire.

Pe cale de consecință, având în vedere dispozițiile art. 70 alin. (3¹) Cod penal și ținând seama de prevederile stipulate în art. 364¹ Cod de procedură penală, conchide că lui Florea Nicolae urmează a-i fi stabilită pedeapsa de 3 ani închisoare.

Subsidiar, Colegiul notează că, după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal în special, a prevederilor art. 90 Cod penal, deoarece dispoziția dată are la origine persoana și comportamentul acesteia

până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei, față de cele comise.

Astfel, Colegiul penal lărgit, conchide că instanța de fond și cea de apel, corect au ținut cont de gravitatea faptei săvârșite, de persoana inculpatului, de lipsa circumstanțelor agravante și prezența în cauză a circumstanțelor atenuante - recunoașterea vinei, căința sinceră în cele comise, săvârșirea infracțiunii la vârsta de 21 de ani, considerând că corijarea și reeducarea inculpatului poate avea loc fără izolarea lui de societate, cu executarea condiționată a pedepsei pe o perioadă de probațiune, în temeiul art. 90 Cod penal, lipsind careva interdicții la aplicarea normei date, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin.

Cu referire la alegațiile recurentului precum că „conform prevederilor art. 227 alin. (2), 535 Cod de procedură penală, art. 11 lit. c), d) din Legea nr. 371/2006 și art. 24 din Convenția europeană de extrădare din 13.12.1957, cheltuielile suportate pentru extrădare în sumă totală de 20 563,72 lei, urmează a fi puse în sarcina statului”, Colegiul penal, notează că inculpatul a invocat argumentul respectiv și în cererea de apel, iar instanța de apel, respectând prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, s-a pronunțat asupra acestui motiv invocat în apel, motivând corespunzător soluția de respingere.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul și stabilind prezența temeiului prevăzut de art. 427 Cod de procedură penală, urmează să caseze hotărârile instanțelor de fond, să rejudece cauza și să pronunțe o nouă hotărâre. Astfel, Colegiul penal conchide că eroarea comisă de instanțele de fond este necesar a fi corectată, prin admiterea recursului ordinar declarat, cu casarea parțială a sentinței și deciziei instanței de apel, în latura stabilirii pedepsei, rejudecată cauza și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, prin care inculpatului urmează a-i fi stabilită pedeapsa ținând cont

de prevederile art. 70 alin. (3)¹ Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, executarea pedepsei urmând a fi suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 ani, în temeiul art. 90 Cod penal.

7. În conformitate cu art. 70 alin. (3)¹ Cod penal, 364¹ alin. (8), 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de inculpatul FLOREA Nicolae, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 septembrie 2020 și parțial sentința Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă din 17 iunie 2020, în partea stabilirii pedepsei în privința inculpatului FLOREA Nicolae Xxxxx, rejudecă cauza în această parte și pronunță o nouă hotărâre.

FLOREA Nicolae Xxxxx, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, i se stabilește pedeapsa închisorii pe un termen de 3 (trei) ani.

Conform art. 90 alin. (1) și (2) Cod penal se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite lui FLOREA Nicolae Xxxxx, pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani.

În rest, dispozițiile hotărârii contestate, se mențin.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 mai 2021.

Președinte

Nadejda TOMA

Judecători

Liliana CATAN

Iurie DIACONU

Ion GUZUN

Victor BOICO